

opusdei.org

Pronaći Boga kao supruga, majka i liječnica

Joanna Pestalozzi, majka i
liječnica, Švedska Moj običan
dan već je dovoljno
„spektakularan“ da mi omogući
da postanem sveta, pod
uvjetom da svaku stvar
odradim dobro, uz Božju
pomoć.

17.04.2013.

Bila sam najstarija od šestoro djece.
Odrasli smo na otočiću Gotland,

Švedska, koji ima samo jednu katoličku crkvu s 200 župljana. Moji su roditelji uvijek vodili brigu da dobivamo dobro katoličko obrazovanje i da se družimo s drugim katolicima – što nije bilo lako ako uzmete u obzir da je u Švedskoj samo jedan posto populacije katoličko.

Kako i kada si otkrila poruku svetog Josemarije?

Dok sam još bila djevojčica, moj je otac susreo svećenika Prelature Opus Dei koji ga je ohrabrio da za nas djecu pronade neki način obrazovanja koji će odgovarati idealima njega i moje majke. Tako da smo otada pa nadalje počeli redovito putovati s Gotlanda do Stockholma (pet sati brodom i jedan sat vlakom) kako bi sudjelovali u formacijskim kršćanskim aktivnostima i susreli se s drugim katoličkim djevojkama koje su također dolazile u centar Opusa

Dei u Stockholmu. Moja smo sestra i ja počele odlaziti u klub za šolarke u tom Centru. U kontakt s porukom svetog Josemarije došli smo kroz brojne žive primjere.

Kasnije sam također počela čitati knjige svetog Josemarije, osobito *Put*, a u dvije godine koje sam provela u studentskom domu u Stockholmu kojeg su također vodile žene Opusa Dei, uspjela sam produbiti svoje razumijevanje čitave te prekrasne poruke.

Što te se najviše dojmilo?

Bila je to činjenica da mogu postati sveta, ili zapravo to da sam zaista pozvana na svetost u svojim svakodnevnim aktivnostima – glačanju, kuhanju, igranju s djecom, mijenjanju pelena, smijanju, radu s pacijentima – bez da radim išta spektakularno. Moj običan dan već je dovoljno „spektakularan“ da mi omogući da postanem sveta, pod

uvjetom da svaku stvar odradim dobro, uz Božju pomoć.

Poput tolikih djevojaka koje odrastaju u katoličkoj obitelji, i ja sam se ponekad pitala želi li Bog od mene da budem redovnica. Mislili sam kako bi jednostavno i lijepo bilo okrenuti leđa svijetu i biti „sama s Bogom“. Ali to nije bio moj put. Bog me pozvao u svijet, da ga pronađem kao majka, supruga i liječnica.

Kako prakticiraš duh Opusa Dei dok si mlada žena, udana, s troje djece te liječnica? Kako ovaj duh mijenja tvoj život?

To toliko oslobađa! Kada sam otkrila svoj poziv u Opus Dei, shvatila sam da sam pronašla put koji je Bog za mene imao na umu, da sam pošla pravim smjerom. To mi zaista daje mir u svim okolnostima. Znam da mi poziv sa sobom donosi sve potrebne milosti kako bih svaki dan dobro živjela. Duh Opusa Dei osobito mi je

pomogao otkriti da sam dijete Božje, i ponosim se time, i ta činjenica temelj je cijelog mog nutarnjeg života. To što se osjećam Božjim djetetom ispunjava i preobražava cijeli moj dan. Od prve mu minute sve prikazujem što ću toga dana raditi, i zahvalim mu za jučer.

Kroz dan se trudim dati najbolje od sebe u svakoj situaciji kako bi se svidjela Bogu. Neću mu imati ništa drugo za dati, samo stvari koje se događaju tokom dana, tako da se trudim da mu se te stvari svide. I znam da je to ono što Bog očekuje od mene, i ne trebam tražiti ništa drugo – odvoziti djecu u školu, kuhati, učiti, obavljati kućanske poslove, raditi kao liječnica.

Osobito se trudim pretvoriti samu bit svoga poziva u nešto stvarno i nešto što se može živjeti u svim tim područjima. Zaista se trudim učiniti sve da mi kuća bude veseo, svijetli

dom, otvoren svima, gdje se ljudi vole zbog toga što jesu. Za našu djecu, ljubav između moga supruga i mene treba biti odsjaj Božje ljubavi. a u djeci koju nam je Bog povjerio vidim da je i njih Bog pozvao na svetost. U bolnici gdje radim, trudim se pacijentima prenositi radost i nadu, a i svojim kolegama također.

Ne mislim neprestano na Boga, ali stvorim određene trenutke u danu samo za njega. Nasmijem se kada mi moj dvogodišnjak kaže, „Anđeo Gospodnji?“ „Da, Anđeo Gospodnji,“ odgovorim mu i zajedno ga izmolimo. On tu ništa ne razumije, ali razumije da svakog dana, na pola jutra, govorimo posebnu molitvu Majci Božjoj. Nadam se da će tu naviku usvojiti.

Nije uvijek lako uskladiti život napornog rada i duboku pobožnost. S troje male djece (i mužem!) za koje se treba brinuti. Svaki sat ima svoje

poteškoće i pobrka sve planove koje ste isplanirali dan ranije. Trebate biti fleksibilni i sportskog se duha prilagođavati stvarima – ne obeshrabriti se, čvrsto odlučiti i početi iznova. .

Što za tebe znači 14.veljače?

Kao prvo, zahvalnost. Želim zahvaliti Bogu za činjenicu da iako isprva sveti Josemaria nije to tako vidio, bio je dovoljno poslušan Božjem nadahnuću i shvatio je da Bog također i žene zove da se pridruže Opusu Dei. Da sveti Josemaria nije bio otvoren Božjoj volji, ništa od toga se ne bi dogodilo. I ja želim jednako tako biti otvorena Božjoj volji.